



موضع گیری راسل کرو علیه «گلادیاتور ۲»

راسل کرو، بازیگر نقش اول فیلم «گلادیاتور»، در نقدی تند به فیلم «گلادیاتور ۲»، تازه‌ترین فیلم ریدلی اسکات، گفته، این دنباله «فاقد هسته اخلاقی نسخه اصلی» است؛ عنصری که به گفته او راز ماندگاری «گلادیاتور» در سال ۲۰۰۰ بود. کرو در گفت‌وگویی رادیویی تأکید کرده، ساختار دراماتیک «گلادیاتور ۲» درک درستی از شخصیت اصلی ندارد و به میراث فیلم اول آسیب می‌زند. او افزود که ماکسیموس بر پایه وفاداری و اصول اخلاقی تعریف می‌شد و نسبت‌دادن روابط عاطفی خارج از چارچوب به او با منطق روایی ناسازگار است. به گفته کرو، در زمان ساخت فیلم نخست نیز هرروز با کارگردان در حال جنگ‌وجدل بوده تا قلمب‌نمای اخلاقی شخصیت ماکسیموس حفظ شود. «گلادیاتور ۲» با وجود واکنش‌های سرد منتقدان، ۴۶۲ میلیون دلار فروش جهانی ثبت کرد و اسکات اکنون در حال توسعه دنباله سوم این فیلم محبوب است.



دفاع دی لوئیس از پل دانو

دنیل دی‌لوئیس از پل دانو، در برابر انتقاد کوئنتین تارانتیو دفاع کرد و حمایت خود از همبازی‌اش در فیلم «خون به پا خواهد شد» محصول سال ۲۰۰۷ را اعلام کرد. این واکنش در پی اظهارات تارانتیو درباره فیلم «خون به پا خواهد شد» و بازی پل دانو بود، جایی که تارانتیو توانایی‌های دانو را زیر سؤال برد و گفت، فیلم بدون «ضعف بزرگ» او می‌توانست رتبه‌ای بالاتر در فهرست بهترین فیلم‌های قرن داشته باشد. بااین حال دی‌لوئیس که خودش، دانو را پس از کناره‌گیری بازیگر اصلی برای این نقش پیشنهاد داده بود، اعلام کرد که دانو یکی از «بااستعدادترین بازیگران نسل خود» است. او پیش‌تر نیز با دانو در فیلم «حماسه جک و رز» (۲۰۰۵) همکاری کرده بود و به انتخاب او در «خون به پا خواهد شد» اعتماد کامل داشت. چهره‌های دیگر صنعت سینما نیز از دانو حمایت کرده‌اند؛ بن استیler او را «به‌طرز درخشانی بازیگر» خواند و مت ریوز، کارگردان «بتمن»، او را «بازیگر و انسان فوق العاده» توصیف کرد.

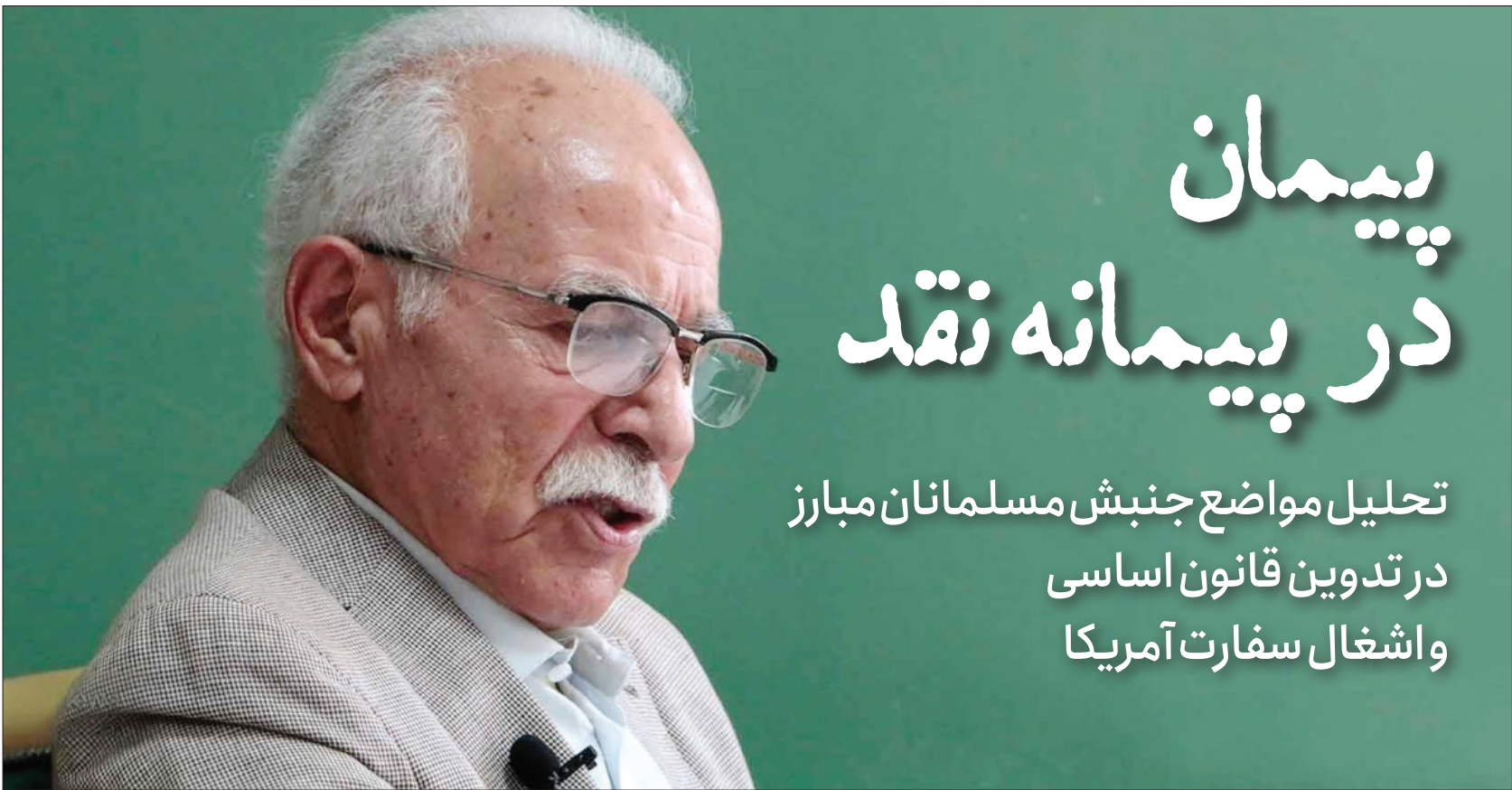


درگذشت رائول مالو رهبر گروه مایورکز

رائول مالو، خواننده تنور و رهبر گروه موسیقی مایورکز درگذشت. همسر این هنرمند در شبکه‌های اجتماعی خبر فوت او را منتشر کرده است. مالو از سال گذشته تحت درمان سرطان روده بزرگ بود اما حدود سه ماه پیش اعلام شد سرطان به غشاهای اطراف مغز و نخاع او سرایت کرده است. مالو در میامی و در خانواده‌ای کوبایی‌تبار متولد شد و گروه مایورکز را در سال ۱۹۸۹ تأسیس کرد. سبک موسیقی گروه او ترکیبی از آلت کانتری، آمریکانا، لاتین و سوینگ بود و صدای وسیع و مهارت‌های گیتاری مالو، مایورکز و مالو طی سال‌ها جوایز متعددی کسب کردند. از جمله جایزه گرمی، دو جایزه انجمن موسیقی کانتری و سه جایزه آکادمی موسیقی. آخرین آلبوم گروه مایورکز با حضور مالو سال گذشته و با نام «ماه و ستاره‌ها» منتشر شد. مالو در هنگام مرگ ۶۰ سال داشت.

پیمان در پیمانانه نقد

تحلیل مواضع جنبش مسلمانان مبارز در تدوین قانون اساسی واشغال سفارت آمریکا



نگار: پیمان

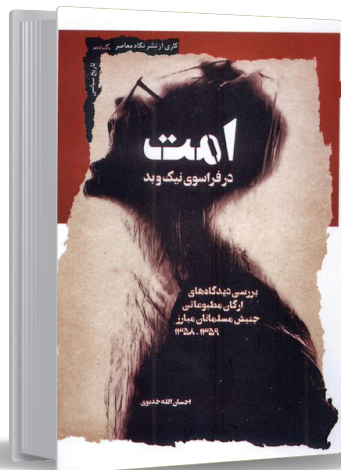
عصر جدایی‌ها

هم عمر نشریه «امت» اما کوتاه بود، هم دوره مقرب‌بودن پیمان. او که در آغاز به‌عنوان شخصیتی موردثوق نظام نوپای اسلامی، پیشنهادهایی چون وزارت علوم و استانداری خوزستان دریافت می‌کرد، به‌مرور از هسته اصلی قدرت در ایران فاصله گرفت و بعدتر حتی نه‌فقط صلاحیت‌اش در انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۳۷۶ رد شد، بلکه در سال ۱۳۷۹ نیز به‌همراه شماری از نیروهای ملی-مذهبی، طعم بازداشت را چشید. اینک نیز می‌توان گفت که او دهه‌هاست دور از میدان رقابت‌های سیاسی، فقط به انتشار گاه‌به‌گاه مقالات خود در نشریات مشغول است. با همه این‌ها نام پیمان، جنبش مسلمانان مبارز و نشریه «امت»، در هر بازخوانی تاریخی از انقلاب ۵۷ به‌یاد آورده خواهد شد به‌خصوص در سال‌های اخیر که موج خوانش انتقادی تاریخ انقلاب، رونقی روزافزون گرفته است و بسیاری به طرح پرسش‌هایی بنیان‌فکن از آن واقعه پرداخته‌اند، این یادآوری درچندان شده و بدین ترتیب در ماه‌های اخیر شاهد انتشار اثری هستیم به‌قلم احسان الله خدیوی. دانش‌آموخته دکتری تاریخ - که نخست در رساله دکتری خود «تحلیل مواضع و اندیشه‌های جنبش مسلمانان مبارز؛ با تکیه بر نشریه امت» را برگزیده، سپس این رساله را در قالب کتاب «امت در فراسوی نیک و بد» به دست‌نشر «نگاه معاصر» سپرده است. حاصل کار خدیوی در این اثر، اهمیت زیادی دارد زیرا تمرکز او بر نشریه «امت»، سارا با پیچیدگی‌های پنهان‌ماننده‌ای در روایت تاریخ انقلاب ۵۷ آشنا می‌کند که شاید بی‌اعتنایی بدان‌ها در منازعات سیاسی دودعه گذشته، رهنم فکرو تحلیل سیاسی بسیاری از نوآمدگان به این میدان باشد. ماجرا از این قرار است که برخی تصور می‌کنند که با وقوع انقلاب، جریان‌های اسلام‌گرای سیاسی به مرکزیت روحانیت انقلابی، تمام جریان‌های دیگر اعم از نهضت آزادی، جبهه ملی، فدائیان و مجاهدین و حزب

معرفی کتاب

امت در فراسوی نیک و بد نویسنده:

احسان الله خدیوی
انتشارات: نگاه معاصر
قیمت: ۳۸۵ هزار تومان



۵۷، تشکیل «جنبش مسلمانان مبارز» در سال ۱۳۵۵ بود. این تشکیلات از پس بهمن ۵۷ نیز در عرصه سیاست ایران عرض‌اندام کرد و باتوجه به شهری که پیمان یافته بود و اعتمادی که رهبر انقلاب به شخص او ابراز می‌داشت، به یکی از تشکیلات مهم سیاسی کشور بدل شد. در اعتماد امام خمینی به پیمان همین‌س که او به عضویت شورای انقلاب درآمد و در اهمیت تشکیلات تحت رهبری او نیز این بسنده که نشریه «امت» در دوران انتشارش، به تیراژی قریب به ۱۵۰ هزار نسخه رسیده بود و جدا از پیگیری جریان‌های مختلف سیاسی، ذهنیت بسیاری از جوانان مذهبی را که، نه به حزب جمهوری اسلامی چندان تمایلی نشان می‌دادند، نه علاقه‌ای به سازمان مجاهدین خلق داشتند، تحت‌تأثیر قرار می‌داد.

فرزاد نعمتی

خبرنگار گروه فرهنگ



کتاب «امت در فراسوی نیک و بد» همانطور که از عنوان فرعی‌اش پیداست، «بررسی دیدگاه‌های ارگان مطبوعاتی جنبش مسلمانان مبارز» در سال‌های ۱۳۵۸ و ۱۳۵۹ است. وقتی سخن از جنبش مسلمانان مبارز به‌میان می‌آید، بیش از هر کس و هر چیز، ذهن محققان و آشنایان به تاریخ معاصر ایران، سوق پیدا می‌کند. به حبیب‌الله پیمان؛ فعال سیاسی چپ‌گرای مذهبی و معتقد به آرمان سوسیالیسم که ۹۰ سال پیش در شیراز به دنیا آمد، در سال‌های نوجوانی به «نهضت‌خداپرستان سوسیالیست» به رهبری محمد نخب پبوست، در همان دوران در جنبش ملی‌شدن صنعت نفت نیز حضوری فعال داشت و یک مصدقی ثابت‌قدم به‌شمار می‌آمد. او که پیش از کودتای ۲۸ مرداد طعم بازداشت را چشیده بود، بعد از آن نیز به فعالیت‌های سیاسی خود در قالب نهضت مقاومت ملی ادامه داد و درعین حال با قبولی در رشته دندانپزشکی دانشگاه تهران، به چهره‌ای مشهور در فعالیت‌های دانشجویی دهه ۱۳۲۰ بدل شد.

پیمان مورد وثوق نظام

پیمان ازجمله حامیان تظاهرات ۱۵ خرداد ۱۳۴۲ و بعدتر مبارزات مسلحانه بود و در فاصله ۱۵ ساله ۱۳۴۲ تا انقلاب ۵۷، در قالب‌های مختلف، فعالیت‌های سیاسی اعتراضی علیه نظام پهلوی را ازمود. البته در اشکال مختلف نیز مورد پیگرد قرار گرفت و آزار دید. یکی از مهمترین فعالیت‌های پیمان در سال‌های منتهی به انقلاب

دیدار نویسنده با مخلوقاتش

در رمان پشت درخت توت نوشتن و زندگی شخصیت‌ها هم‌زمان پیش می‌روند

معرفی کتاب

پشت درخت توت نویسنده:

احمد پوری
انتشارات: چشمه
قیمت: ۳۲۰ هزار تومان



مهسا طاعتی

خبرنگار گروه فرهنگ

احمد پوری، نویسنده، مترجم، داستان‌نویس و مدرس که در دنیای ادبیات فارسی به مترجم اشعار عاشقانه شعرایی همچون ناطم حکمت، نزار قبانی و پابلو نرودا شناخته می‌شود، در داستان‌نویسی نیز استعداد متفاوت و شاعرانه‌ای دارد. «دو قدم این‌ور خط»، فقط ۱۰ ساعت و «پشت درخت توت» سه‌رمان او هستند که سومین کتاب، اولین بار در سال ۱۳۹۵ چاپ شده و حالا پس از ۹ سال، نشر چشمه آن را به‌تازگی منتشر کرده است. «پشت درخت توت» دو داستان را روایت می‌کند؛ اولی، داستان نویسنده‌ای است که با خودش خلوت می‌کند تا رمان نیمه‌کاره‌اش را تمام کند و دومین داستان هم سرنوشت شخصیت‌های همین رمان است. پوری با ظرافت ادبی و دقتی هوشمندانه، مرز واقعیت و خیال بین رابطه نویسنده و اثرش را درمی‌همی‌شکند و از دل آن، داستان جذابی خلق می‌کند که مخاطب را درگیر تحولات یک خانواده مبارز و چپ در دهه‌های ۴۰ و ۵۰ ایران می‌سازد.

داستان نویسی با نگاه شاعرانه

احمد پوری که فروردین‌ماه سال ۱۳۳۲ در تبریز متولد شده، از کودکی به اصرار پدر کتابخوانی را دنبال کرد، تا اینکه پس از مواجهه مداوم و مکرر با ادبیات و داستان، نویسندگی را در نوجوانی شروع کرد. ۲۴ ساله بود که با اتمام تحصیلات و مدتی معلمی در روستاهای اطراف تبریز، راهی انگلستان شد و فصل تازه‌ای از زندگی‌اش رقم خورد. او که در دوران اقامت‌اش در اسکاتلند، بر ادبیات انگلیسی و فرهنگ و ادبیات جهان درک عمیقی به‌دست‌آورده بود، در سال ۱۳۶۷ به ایران برگشت و تمرکزش را بر تدریس زبان و ترجمه آثار شاخص ادبی گذاشت؛ تصمیمی

تقابل شخصیت‌ها با نویسنده

راوی داستان، نویسنده‌ای است که می‌خواهد رمان نیمه‌تمام‌اش را بنویسد و به‌همین خاطر، همسر خود را در سفر

